

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

26. Decisio Sacrae Rotae Romanae super confirmatione dictae sententiae
pro exemptione à solutione Quartae funeralis coram R. P. D. Queipo
Tarentina Quartae funeralis. Mercurii 5. Decembris 1629.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

tuli, & Cleri interuentu, declaramus, ac respectiue mādāmus molestaciones, oppositiones, perturbationes, & impedimenta quęcunque per dictos aduersarios præstitas illatas, præstitaque & illata fuisse, & esse nullas, temerarias, indebitas, iniustas, ac de facto illatas, & præsumptas, illatave & præsumptas, & de, & super illis perpetuum silentium imponendum fore, & esse, prout imponimus, victisq; victoribus in expensis in huiusmodi causa factis conderonamus, quarum taxationem nobis, vel cui de iure, in posterum referuamus; & ita dicimus, pronunciamus, sententiamus, definimus, & declaramus non solum modo, & forma præmissis; sed etiam omni alio meliori. Ita pronunciaui Ego Camillus Meltius Locum tenens, lecta, lata, & in scriptis promulgata fuit præsertim diffinitiuam sententiam per eundem Perillust. & Reuerendissimum D. Camillum Meltium in Ciuilibus locum tenentem Illusterrimi, & Reuerendissimi D. Auditoris Camera, sub anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo vigesimo octauo, Indictione vndecima, die verò nona mensis Februarij, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Urbani Diuina prouidentia Papæ octauo, Anno eius sexto; Presentibus in Palatio solite Residentia ipsius Reuerendiss. D. Meltij ibidemque audientibus, & intelligentibus DD. Francisco Belgio, & Ioanne Zeppa testibus ad prædicta omnia, & singula vocatis, habitis specialiter, atque rogatis. In quorum omnium, & singulorum fidem, &c. Datum hac die 20. Martij 1630.

Ego Casar. Columna Romanus Cur. Cau. Can. Apostol. Notarius de præmissis rogat. præsens Instrumentum subscripsi, & publicauis, equisius, &c.

Loco signi Notarij,

DECISIO XXVI.

Sacra Rotæ Romanæ Super confirmatione supra dictæ sententiæ pro exemptione à solutione quartæ Funeralis, R. P. D. Quicipo.

Tarentina quartæ Funeralis:

Marc. 5. Decembris 1629.

§. 1. Sententiam A. C. confirmandam esse Dominis placuit, Nam licet quartæ Funeralis Ecclesiæ Cathedrali, vel Parochiali iure communi debeat, eam supersede in nostra de seculuris, e. cum quis in princ. eodem tit. lib. 6. Clem. dudum eod. tit. Monachi autem Cælestini exempti & priuilegiati existunt ab hoc onere per fel. rec. Cælestinum Quintum, sicut de aliis Religionibus, quæ simili priuilegio à diuersis Pontificibus concessio fruuntur, refert Eman. Rodericus qu. reg. rom. 1. q. 39. art. 1. & iam olim huiusmodi exactionem Episcopis interdicitam fuisse aduertit P. Gregorius lib. 2. sing. cap. 5. n. 10. per text. in C. Præter quidem canonibus & C. Vno 10. qu. 3. Maxime cum dicti Monachi Cælestini eodem priuilegio aliis Religionibus concessio vti possint, propter priuilegiatorum communicationem ipsis à S. D. N. concessam ex Seraph. dec. 603. n. quarto.

2. Et quamuis Conc. Trid. sess. 25. c. 1. in fauorem Ecclesiarum Cathedralium, & Parochialium ius quartæ Funeralis confirmauerit, & priuilegiis in contrarium concessio derogauerit, dumtaxat loquitur de Ecclesiis existentibus in possessione percipiendi dictam quartam Funeralem citra quadraginta annos. Atque ita priuilegia Religionum quadraginta annos excedentia non comprehendit, vt S. M. Quintus expressit, & Sacra Congregatio Concilij sæpe declarauit, vt referunt Em.

Roderic. ubi supra Gutierrez de iur. confirm. secundæ part. capite tertio, num. secundo, & 3. & fuit dictum in Hil. palen. quartæ Funeralem quartæ Iulij 1590. coram bon. memoria Cardinali Pamphilo.

3. Nec visum fuit Dominis præfatam Constitutionem Pij Quinti fuisse reuocatum per Gregorium XIII. quia per Gregorium ex eo quod Bulla Pij Quinti plura contineret, fuit dumtaxat reducta ad terminos Sacræ Congregationis Concilij, refert Ioannes de la Cruz de statu Religionis lib. 2. c. 19. dub. 5. & fuit resolutum coram Reuerendissimo Domino meo Decano in causa Licien. quartæ Funeralis 15. Ianuarij millesimo sexcentesimo decimo octauo.

Et ita, &c. Vna tantum parte informante.

DECISIO XXVII.

Sacra Rotæ Romanæ coram R. P. D. Ghislerio.

Lucana Iurispatronatus.

Veneris 10. Ianuarij 1645.

§. 1. Purius proposito per me dubio, An constaret de Iurispatronatus Parochianorum SS. Ioannis, & Reparatae Lucanæ Ciuitatis, qui tanquam Vicini Ecclesiæ S. Andree, quæ est vnum de Brachijs dicte Parochiæ, illa vacante nominarunt in Rectorem Alexandrum Trentam, tandem sub die 29. Ianuarij superioris anni fuit resolutum de eo constare, & consequenter dictum Alexandrum præsentatum coram Vicario Lucano esse instituendum ex duobus fundamentis præcipue. Primo, quia non cadit præsumptio usurpationis in Iurispatronatus competente non omnibus Parochianis, sed patri ipsorum. Secundo, quia quatenus caderet talis præsumptio, illa tamen cessat, ubi adest Centenaria quasi possessio præsentandi; quæ æquipollet immemorabili requiritæ à Concil. Tridentino sess. 25. de reform. c. 9. Re proposta causa super eisdem DD. etiam in iure subsistant supra dicta fundamenta, nihilominus existimantes ea non applicari proposito casui recesserunt à decisio.

2. Nam respectu primi fundamenti certum est, eandem præsumptionem, quæ militare solet in Iurispatronatus Vniuersitatis cessare si non tota Vniuersitas, sed certa pars illius prætenderet Iurispatronatus, vt præter allegatos in decisione in hac causa sub dicta 29. Ianuarij superioris anni tradit Gonz. super reg. 8. gloss. 18. n. 69. Barbosa de potest. Episc. alleg. 72. n. 64. & in Concil. Trident. cap. 9. de reform. n. 53. ubi alios allegat, & in terminis Parochianorum, Rotæ in Lucana Iurispatron. 31. Ianuarij 1620. coram bon. mem. Selencien. quæ est dec. 28. sub n. 1. vers. nam est aliqua apud Viciniam de Iurispatronat. sed cum in nostro casu Iurispatronatus præcedatur ab omnibus Parochianis existentibus in Vicinia S. Andree, ex quo non solet concurrere integra Vicinia, seu Via ad dotandum beneficium animo referuandi Patronatum, vt animaduertit Loter. de re benef. lib. 2. qu. 13. n. 13. sed Ecclesiæ solent fieri ex elemosina plarium, vt ponderat Cresc. dec. 1. de iur. ep. Achill. dec. 4. eod. tit. cum alijs per Riccio in præ. prob. Iurispatronat. res. lib. 10. n. 5. in fin. intrat præsumptio usurpationis, vt in terminis discusso articulo firmavit Rotæ in Cremon. Capellania 8. Aprilis 1601. coram bon. mem. Caccino. dec. 25. n. 3. & 4. inter eius impositas, & in rec. dec. 197. num. 36. par. 5. secus autem esset si prætenderetur Iurispatronatus ab aliquibus familijs vnus Parochiæ, quæ non constituerent Viciniam, seu Contratam, nec inuenirentur in aliquo Quartario, seu Via, tunc enim posset esse difficultas, An intraret supra dicta dispositio Concilij Tridentini sess. 25. c. 9. de reformat. quia cum